

TĖVO DIENOS OKTAVA

Bernardinų bažnyčioje birželio 7–14 d. švenčiama Tėvo dienos oktava. Ta intencija Mišių liturgija vyks šiokiadieniais ir šeštadienį 18 val., o sekmadieniais (birželio 7 d. ir 14 d.) – 17 val. Savo gyvų ir mirusių tėvelių bei senelių vardus galima užrašyti zakristijoje į specialią knygą. Oktavos metu surinktos aukos bus skirtos Bernardinų bažnyčios religinio paveldo restauravimui.

BIRŽELINĖS PAMALDOS

Kartu giedoti Švč. Jėzaus Širdies litaniją parapijiečius kviečiame birželio mėn. šeštadieniais 19 val. (po vakarinių Šv. Mišių) ir sekmadieniais 16.30 val.

KVIEČIAME Į PASKAITŲ CIKLĄ,
SKIRTĄ PAŠVĖSTAJAM GYVENIMUI PAŽYMĖTI

Birželio 14 dieną 12 val. Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija kviečia į kevirtąją paskaitą iš ciklo „Dievo ženklai žemėje“. Paskaitos tema: „Kodėl kopiname į Karmelį?“, kurią skaitys mūsų parapijietis, dr. Aurimas M. Juozaitis. Nemokamos paskaitos vyksta Bernardinų bendruomenės centre (Maironio g. 10). Kviečiame dalyvauti! Daugiau informacijos interneto svetainėje www.bernardinuprapija.lt ir facebook paskyroje „Vilniaus Bernardinai“.

PILGRIMINĖ KELIONĖ Į ŽEMAIČIŲ KALVARIJĄ

Šiomet švenčiame Pašvęstojo gyvenimo metus. Šia proga liepos 10 d. (penktadienį) organizuojame mūsų parapijiečių vienos dienos pilgriminę kelionę į Žemaičių Kalvarijos atlaidus. Tą dieną atlaiduose bus švenčiama vienuolių diena. Pilgrimystės metu dalyvausime šv. Mišiose, po kurių eisime Žemaičių Kalvarijos kalnus. Taip pat grįždami planuojame aplankyti Pakutuvėnų vienuolyno brolius. Kelionės dieną išvykstame 6 val. ryte nuo Bernardinų bažnyčios. Rinkliava už kelionę – 13 Eur, kurią reikia įnešti registruojantis. Registruoja bažnyčios budinti. Pilgrimystės koordinatore – parapijietė Roma Pakėnienė (tel.: 8 699 26884).

PARAPIJOS STOVYKLA

Skubėkite registruotis į aštuntąją Bernardinų parapijos stovyklą. Visa informacija ir registracija mūsų parapijos svetainėje www.bernardinuprapija.lt

LIETUVOS JAUNIMO DIENOS ALYTUJE

Kviečiame 14–35 m. jaunimą drauge ruoštis ir keliauti į Lietuvos jaunimo dienas „Kur jūsų lobis, ten ir jūsų širdis“ Alytuje 2015 m. birželio 27–28 d.d. Paskutinis pasiruošimo susitikimas vyks birželio 11 d. 18 val. Bernardinų jaunimo centre. Daugiau informacijos: www.bjcentras.lt, bjcentras@gmail.com, tel. +370 691 41 714.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA
Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje:

III, IV, V 9–11val., 16–17.45 val.

(IV budi parapijos klebonas)

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

<http://www.bernardinuprapija.lt>

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija
įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita
Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas
įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji
sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštį parengė Sigutė

BERNARDINAI

Nr. 583

ŠVČ. KRISTAUS KŪNAS IR KRAUJAS
(DEVINTINĖS). Tėvo diena

2015 birželio 7 d.

*Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus, –
sako Viešpats. Kas valgys tą duoną –
gyvens per amžius. Jn 6, 51*

EVANGELIJA (Mk 14, 12–16. 22–26)

Pirmąją Neraugintos duonos dieną, kada aukojamas Velykų avinėlis, mokiniai sako Jėzui: "Kur paruošti tau Velykų vakarienę?" Jis išsiunčia du mokinius, tardamas: "Eikite į miestą. Ten jus sutiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Sekite iš paskos ir, kur jis nuves, sakykite namų šeimininkui: 'Mokytojas liepė paklausti: Kur man skirtoji menė, kurioje galėčiau su mokiniais valgyti Velykų vakarienę?' Jis parodys jums didelį aukštutinį kambarį su baldais. Ten ir paruoškite mums". Mokiniai išėjo ir nuvyko į miestą.

Jie rado visa, kaip buvo sakęs Jėzus, ir paruošė Velykų stalą.

Bevakarieniaujant Jėzus paėmęs duoną sukalbėjo palaiminimą, ją laužė ir davė mokiniams, tardamas: "Imkite, tai mano kūnas!" Paėmęs taurę, sukalbėjo padėkos malda, davė jiems, ir visi gėrė iš jos. O jis jiems tarė: "Tai mano kraujas, sandoros kraujas, kuris išliejamas už daugelį. Iš tiesų sakau jums: aš jau nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje".

DEVINTINIŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Iš 24, 3–8; Ps 115; Žyd 9, 11–15; Mt 28, Mk 14, 12–16. 22–26

P.: Nešiu vyno atnašą Viešpačiui ir šauksiuosi Viešpaties vardo.

Baigę maldas, mes pasibučiuojame taikos pabučiavimu. Po to brolių susirinkimo vadovui atnešama duonos ir taurė vandens bei vyno mišinio. Jis paima juos ir šlovina bei garbina visatos Tėvą Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu, paskui kalba ilgą dėkojimo maldą – Eucharistiją už visas gėrybes, kurių iš jo gavome. Jam užbaigus maldas ir dėkojimą – Eucharistiją, visi ten esantys žmonės sušunka: Amen! Amen – hebrajiškas žodis, reiškiantis „tebūnie taip“. Vadovui užbaigus Eucharistiją ir visai miniai atsiliepus, patarnautojai, mūsų vadinami diakonais, išdalija konsekruotą duoną bei vyną su vandeniu visiems dalyvaujantiems ir nuneša jų nedalyvavusiems.

Mes vadiname šį maistą Eucharistija, ir niekas negali joje dalyvauti, jei netiki mūsų mokymo teisingumu, jei nėra nuplautas nuodėmių atleidimui gauti bei atgimimui ir jei negyvena pagal Kristaus įsakymus. Juk mes vartojame šį maistą ne kaip bendrą duoną ir bendrą gėrimą. Kaip Dievo Žodžio galybės dėka mūsų išgany-

tojas Jėzus Kristus priėmė kūną ir kraują dėl mūsų išganyimo, taip ir duona bei vynas yra konsekruoti malda, sudaryta iš Kristaus žodžių. Šis maistas, per supanašėjimą turintis pamaitinti mūsų kraują ir mūsų kūnus, yra kūnas ir kraujas įsikūnijusio Jėzaus – toks mūsų mokymas. Savo atsiminimuose, vadinamuose evangelijomis, apaštalai liudija, kad Jėzus davęs jiems tokių nurodymų: jis paėmė duonos ir padėjo tarė: „Tai darykite mano atminimui: tai yra mano kūnas“ (Lk 22, 19). Jis taip pat paėmė taurę ir padėjo tarė: „Tai yra mano kraujas“ (Mk 26, 28). Ir jis davė jų vien jiems.

Po to, vėliau, mes atnaujiname šių dalykų atminimą tarp mūsų. Turintieji gėrybių ateina į pagalbą visiems stokojantiems, ir mes remiame vieni kitus. Visomis savo aukomis mes šloviname visatos Kūrėją per jo Sūnų Jėzų Kristų ir Šventąją Dvasią.

Šv. Justinas † 165

Iš sekmadienių mišiolėlio Gyvoji duona

ta – Švenčiausiąją Eucharistiją (gr. Eucharisto – „dėkojimas“), kurioje pats Viešpats Jėzus aukojamas ir priimamas ir kuria nuolatos gyvena ir auga Bažnyčia. Paskutinė vakariėnė buvo tikra liturginė Auka, ir šv. Mišios yra Jėzaus kančios gyvas atminimas bei sudabartinimas. Šv. Efreimas Siras(† 373) sako: „Per Paskutinę vakariėnę Jėzus paaukoko save; ant kryžiaus jis buvo paaukotas kitų.“

Eucharistinė Auka, Viešpaties mirties ir prisikėlimo atminimas, per amžius pratęsianti kryžiaus Auką, ženklinanti ir kurianti Dievo tautos vienybę ir statanti Kristaus Kūną, yra viso krikščioniškojo kulto bei gyvenimo viršūnė ir versmė. Įsteigdamas altoriaus sakramentą pats Jėzus kalbėjo „apie naująją ir amžinąją Sandorą“, sudarytą jo išlietu krauju. Šis galutinis jo misijos tikslas buvo akivaizdus nuo jo viešojo gyvenimo pradžios.

Jau nuo pirmojo amžiaus krikščionys susirinkdavo „laužyti duonos“ pirmą savaitės dieną, t. y. sekmadienį, Jėzaus prisikėlimo dieną, kad jo Auka vėl būtų nekruvinu būdu pakartota (plg. Apd 20, 7). Apie 112 m. romėnų valdininkas Plinijus Jaunesnysis taip apibūdina jo valdomoje Bitinijos provincijoje (šiaurinė Mažosios Azijos pusiasalio dalis) paplitusius krikščionis: „Jie (krikščionys) nustatytą dieną (sekmadienį) prieš aušrą susirenka ir, vieni kitus pakeisdami, giesmėmis šlovina Kristų kaip Dievą, kartu išpareigoja nenusikalsti, bet susilaikyti nuo vagysčių, plėšikavimo, paleistuvavimo, laikytis duotų pažadų. Po to jie vėl susirenka valgyti įprasto ir nekalto maisto.“ Šiame pagonio romėno liudijime lengvai atpažįstame dvi iš šių dienų mūsų šv. Mišiose esančias dalis: Žodžio liturgiją su garbinimo himnu, Šventojo Rašto skaitymu ir jo aiškinimu per pamokslą bei Eucharistijos liturgiją, kurios metu valgomas iš pažiūros įprastas tų kraštų valgis – duona ir vynas.

Pirmaisiais krikščionybės amžiais tai daryti būdavo pavojinga. Sine dominico non possumus (lot. „Be Eucharistijos negalime gyventi“), – taip 304 metais atsakė Abitenės (šiandieninis Tunisas) krikščionys, užklupti švenčiantys uždraustą sekmadieninę Eucharistiją ir at vesti pas teisėjus. O viena

iš kankinių pridūrė: „Taip, vaikščiodavau į susirinkimus ir švėsdavau Viešpaties vakariėnę su broliais, nes esu krikščionė.“ Dėl ištikimybės Eucharistijai keturiasdešimt devyni Šiaurės Afrikos kankiniai tąkart buvo pasmerkti mirti. Abitenės kankiniams prokonsulo valdomoje Afrikoje tikrasis gyvenimas buvo eucharistinis Jėzus. Jie veikiau buvo linkę mirti, negu atsisakyti eucharistinio valgio, amžinojo gyvenimo duonos. Nuo šio valgio krikščionys susilaikydavo tik tada, kai būdavo išdavę Kristų ir atsigręžę į nuodėmę. Todėl ankstyvojoje Bažnyčioje Šventosios Komunijos dalijimas prasidėdavo žodžiais: „Kas šventas, teateinie, o kas toks nėra, tegul atsiverčia“ (Didachė, apie 100 m.). Tokiu būdu buvo atsiliepiama į Pauliaus perspėjimą: „Teištiria žmogus pats save ir tada tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės“ (1 Kor 11, 28).

Bažnyčios tėvai nedvejodami tvirtino, kad Bažnyčia tiki Kristaus žodžių ir Šventosios Dvasios veikimo veiksmingumu vykdant šį perkeitimą – duonos ir vyno esmėkaitą – šv. Mišių metu. Šv. Jonas Auksaburnis († 407) paaiškina: „Ne žmogus padaro, kad paaukotos dovanos tampa Kristaus Kūnu ir Krauju, bet pats Kristus, kuris buvo dėl mūsų nukryžiuotas. Šv. Tomas Akvinietas († 1274), didysis viduramžių teologas, sukūrė Viešpaties Kūno iškilmės Valandų liturgijos – Rytmetinės himną, apibendrinantį katalikų eucharistinį pamaldumą: *Klastingo mokinio mirtim / Išduotas priešams pavydiems, / Save kaip valgį tikrąjį / Pirmiau Jis duoda mokiniams. / Mums tapo gimdmas draugu, / Paliko Kūną mums valgiu, / Atpirkomirdamas – Krauju, / Danguj – save duos atlygiu.*

Iš leidinio „Bažnyčios žinios“

EUCHARISTIJOS ĮSTEIGIMAS

Šiandien – Devintinės, Kristaus Kūno ir Kraujo šventė. Prisimename Didįjį ketvirtadienį, kai savo mirties išvakarėse, paskutinį kartą vakarieniaudamas su apaštalais, Viešpats Jėzus įsteigė patį kilniausią sakramen-